TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Intelektinė ir pramoninė nuosavybė — Direktyva 2001/29/EB — Autorių teisių ir gretutinių teisių tam tikrų aspektų suderinimas — 3 straipsnio 1 dalis — Viešas paskelbimas — Sąvoka — Dalijimosi rinkmenomis internete platforma — Dalijimasis saugomomis rinkmenomis be savininko leidimo“

Byloje C-610/15

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) 2015 m. lapkričio 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. lapkričio 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Stichting Brein

prieš

Ziggo BV,

XS4ALL Internet BV

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai A. Prechal, A. Rosas, C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. spalio 27 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Stichting Brein*, atstovaujamos *advocaat* J. C. H. van Manen,

— *Ziggo BV*, atstovaujamos *advocaten* F. E. Vermeulen ir E. A. de Groot,

— *XS4ALL Internet BV*, atstovaujamos *advocaten* C. Alberdingk Thijm ir C. F. M. de Vries,

— Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos V. Ester Casas ir A. Gavela Llopis,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Segoin,

* Proceso kalba: nyderlandų.

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Di Matteo,

— Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes ir M. Figueiredo, padedamų T. Rendas, patarėjo teisės klausimais,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos baristerio G. Brown ir J. Kraehling, padedamų N. Saunders,

— Europos Komisijos, atstovaujamos J. Samnadda, T. Scharf ir F. Wilman,

susipažinęs su 2017 m. vasario 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 17 sk., 1 t., p. 230) 3 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio 3 dalies, taip pat dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, 2004, p. 45 ir klaidų ištaisymas OL L 195, 2004, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32) 11 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant autorių teisių turėtojų interesus ginančio fondo *Stichting Brein* ginčą su interneto prieigos teikėjais *Ziggo BV* ir *XS4ALL Internet BV* (toliau – XS4ALL) dėl *Stichting Brein* prašymų nurodyti šioms įmonėms blokuoti dalijimosi rinkmenomis internete platformos „The Pirate Bay“ (toliau – dalijimosi rinkmenomis internete platforma TPB) domeno vardus ir IP adresus.

Teisinis pagrindas

3 Direktyvos 2001/29 9, 10, 23 ir 27 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„(9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. Jų apsauga padeda užtikrinti kūrybingumo palaikymą ir plėtojimą autorių, atlikėjų, prodiuserių, vartotojų, kultūros, pramonės ir apskritai visuomenės labui. Dėl to intelektinė nuosavybė yra pripažinta sudedamąja nuosavybės dalimi.

(10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jį turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. Investicijos, kurių reikia tokiems produktams, kaip fonogramos, filmai ar daugialypės terpės kūriniai sukurti ir užsakomosioms paslaugoms („on-demand“) tiekti, yra didelės. Tinkama teisinė intelektinės nuosavybės teisių apsauga yra būtina, kad būtų galima garantuoti galimybes gauti tokį atlyginimą ir patenkinamą investicijų grąžą.

<…>

(23) Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinį. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokį viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją. Ši teisė neturėtų būti taikoma jokiems kitiems veiksmams.

<…>

(27) Vien tik fizinių priemonių teikimas viešam paskelbimui savaime nereiškia viešo paskelbimo pagal šią direktyvą.“

4 Šios direktyvos 3 straipsnio „Teisė viešai paskelbti kūrinius ir teisė kitus objektus padaryti viešai prieinamus“ 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamais tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.“

5 Šios direktyvos 8 straipsnio „Nuobaudos ir teisių gynimo būdai“ 3 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad teisių turėtojai turėtų galimybes prašyti teismo draudimo tarpininkams, kurių paslaugomis tretieji asmenys naudojasi autorių teisėms ar gretutinėms teisėms pažeisti.“

6 Direktyvos 2004/48 23 konstatuojamoji dalyje teigiama:

„Nepažeidžiant jokių kitų egzistuojančių priemonių, procedūrų ir gynimo būdų, teisių turėtojams turėtų būti suteikta galimybė prašyti teismą uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami teisių turėtojo pramoninės nuosavybės teises. Tokio draudimo sąlygas ir procedūras turėtų nustatyti valstybių narių nacionaliniai teisės aktai. Autorių teisių ir gretutinių teisių pažeidimų srityje visapusiškas suderinimas yra numatytas Direktyvoje 2001/29/EB. Todėl ši direktyva nepažeidžia Direktyvos 2001/29/EB 8 straipsnio 3 dalies nuostatų.“

7 Direktyvos 2004/48 11 straipsnyje „Draudimai“ nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos teismo sprendimą dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo teismo institucijos galėtų pažeidėjui taikyti draudimą tęsti pažeidimą. Jei tai yra numatyta nacionalinėje teisėje, už tokio draudimo nesilaikymą, jeigu reikalinga, skiriama pakartotinė nuobauda, siekiant priversti jo laikytis. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad teisių turėtojai galėtų prašyti taikyti tokį draudimą, nepažeidžiant Direktyvos 2001/29/EB 8 straipsnio 3 dalies, tarpininkams, kurių paslaugas naudoja trečioji šalis, pažeisdama intelektinės nuosavybės teises.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 *Stichting Brein* yra Nyderlandų autorių teisių turėtojų interesų gynimo fondas.

9 *Ziggo* ir XS4ALL yra prieigos prie interneto teikėjai. Didelė dalis jų abonentų naudoja dalijimosi rinkmenomis internete platformą TPB, kuri yra *BitTorrent* rinkmenų indeksatorius. *BitTorrent* yra protokolas, kuriuo naudotojai (vadinami „pairs“ arba „peers“) gali dalytis rinkmenomis. *BitTorrent* esmę sudaro tai, kad rinkmenos, kuriomis dalijamasi, gali būti suskaidytos į mažus fragmentus, todėl nereikia centrinio serverio šioms rinkmenoms saugoti, o tai sumažina atskirų serverių apkrovimą per dalijimosi procedūrą. Kad naudotojai galėtų keistis rinkmenomis, pirma, jie turi parsisiųsti specialią programą („client-BitTorrent“), kurios dalijimosi rinkmenomis internete platforma TPB neplatina. „Client-Bit-Torrent“ yra programa, kuri leidžia sukurti torentų rinkmenas.

10 Naudotojai (vadinami „seeders“), kurie nori jų kompiuteryje esančią rinkmeną pateikti kitiems naudotojams (vadinamiems „leechers“), naudodami savo *client-BitTorrent* programą turi sukurti torentų rinkmeną. Torentų rinkmenos nukreipia į centrinį serverį (vadinamą „tracker“), o šis nustato,

kurie naudotojai gali pasidalyti konkrečia torentų rinkmena ir su ja susietomis medijos rinkmenomis. Šias torentų rinkmenas *seeders* įkelia („upload“) į dalijimosi internete platformą, kaip antai TPB, kuri paskui jas indeksuoja, kad jas galėtų rasti dalijimosi internete platformos naudotojai ir kad būtų galima kūrinius, į kuriuos nukreipia šios torentų rinkmenos, parsisiųsti („download“) dalimis, naudojantis *client-BitTorrent* programa, į kompiuterius.

11 Dažnai vietoj torentų rinkmenų naudojami „magnetiniai saitai“. Šie saitai identifikuoja torentų rinkmenos turinį ir duoda nuorodą į ją naudojantis skaitmeniniu pirštų antspaudu.

12 Dalijimosi rinkmenomis internete platformoje TPB siūlomos torentų rinkmenos dažniausiai teikia nuorodas į autorių teisės saugomus kūrinius, o teisių savininkai šios platformos administratoriams ir naudotojams nėra davę leidimo taip dalytis rinkmenomis.

13 Nacionalinėje byloje pagrindinis *Stichting Brein* reikalavimas yra, kad *Ziggo* ir XS4ALL užblokuotų dalijimosi rinkmenomis internete platformos TPB domeno vardus ir IP adresus, kad šių prieigos prie interneto teikėjų paslaugomis nebūtų naudojamasi pažeidžiant autorių ir gretutines teisių turėtojų teises, kurių interesams atstovauja *Stichting Brein*.

14 Pirmosios instancijos teismas patenkino *Stichting Brein* reikalavimus, tačiau apeliacinėje instancijoje jie buvo atmesti.

15 *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) pažymi, kad šioje byloje nustatyta, jog naudojant dalijimosi rinkmenomis internete platformą TPB saugomi kūriniai yra viešai skelbiami be teisių turėtojų leidimo. Taip pat nustatyta, kad *Ziggo* ir XS4ALL abonentai per šią platformą saugomus kūrinius padaro viešai prieinamus be teisių turėtojų leidimo ir taip pažeidžia jų autorių ir gretutines teisių turėtojų teises.

16 Vis dėlto *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) pažymi, kad Teisingumo Teismo jurisprudencija neleidžia užtikrintai atsakyti į klausimą, ar dalijimosi rinkmenomis internete platformoje TPB taip pat vyksta viešas kūrinių skelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, turint omenyje, kad:

— sukurta ir palaikoma sistema, kurioje susisiekia interneto naudotojai, kad suskaidę į fragmentus jų kompiuteriuose esančius kūrinius galėtų jais dalytis,

— administruojama interneto svetainė, iš kurios naudotojai gali įkelti į internetą torentų rinkmenas, kurios duoda nuorodas į šių kūrinių fragmentus, ir

— šioje interneto svetainėje esančios torentų rinkmenos yra suindeksuotos ir taip sutvarkytos, kad būtų galima rasti su jais susietus šių kūrinių fragmentus ir kad naudotojai galėtų parsisiųsti šiuos kūrinius (kaip visumą) į savo kompiuterius.

17 Tokiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar yra viešas kūrinio skelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, kurį atlieka interneto svetainės administratorius, kai toje svetainėje nėra saugomų kūrinių, tačiau ji veikia kaip sistema <…>, per kurią naudotojams pateikiama indeksuota ir pagal kategorijas suskirstyta metainformacija apie saugomus kūrinius, kurie yra naudotojų kompiuteriuose, ir ji leidžia jiems surasti saugomus kūrinius, juos įkelti ir parsisiųsti?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

ar remiantis Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalimi ir Direktyvos 2004/48 11 straipsniu tarpininko, kaip jis suprantamas pagal šias nuostatas, kuris leidžia tretiesiems asmenims daryti pirmajame klausime apibūdintus pažeidimus, atžvilgiu galima priimti teismo nurodymą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

18 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, turi būti aiškinama taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, ji apima dalijimosi rinkmenomis internete platformos, kuri, naudojantis su saugomais kūriniais susijusių metaduomenų indeksavimu ir paieškos sistema, leidžia jos naudotojams surasti šiuos kūrinius ir dalytis jais *peer-to-peer* tinkle, pateikimą ir administravimą.

19 Iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad valstybės narės turi užtikrinti autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą paskelbimą laidais ar belaidžio ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamų tokiu būdu, kad kiekvienas galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

20 Pagal šią nuostatą autoriai turi prevencinio pobūdžio teisę, kuri jiems suteikia galimybę įsiterpti tarp galimų jų kūrinio naudotojų ir viešo paskelbimo, kurį šie naudotojai gali ketinti atlikti, siekiant uždrausti tokį paskelbimą (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 25 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

21 Kadangi Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje sąvoka „viešas paskelbimas“ tiksliau neapibrėžiama, jos prasmę ir apimtį reikia nustatyti atsižvelgiant į šia direktyva siekiamus tikslus ir į aiškinamos nuostatos kontekstą (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

22 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš Direktyvos 2001/29 9 ir 10 konstatuojamųjų dalių matyti, kad jos pagrindinis tikslas yra nustatyti aukšto lygio autorių apsaugą, leidžiančią jiems gauti teisingą atlygį už kūrinių naudojimą, visų pirma kai jie viešai paskelbiami. Tai reiškia, kad sąvoka „viešas paskelbimas“ turi būti suprantama plačiai, kaip aiškiai skelbiama šios direktyvos 23 konstatuojamojoje dalyje (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

23 Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, apima individualų vertinimą (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

24 Iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad viešo paskelbimo sąvoka apima du kumuliacinius elementus, t. y. kūrinio „paskelbimo veiksmą“ ir šio kūrinio paskelbimą „viešai“ (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Siekiant įvertinti, ar naudotojas atlieka „viešo paskelbimo“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, veiksmą, reikia atsižvelgti į kelis papildomus, nesavarankiškus ir tarpusavyje susijusius kriterijus. Todėl juos reikia taikyti tiek individualiai, tiek siejamus tarpusavyje, nes įvairiose konkrečiose situacijose jų intensyvumas gali būti labai skirtingas (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

26 Iš šių kriterijų Teisingumo Teismas visų pirma išskyrė neišvengiamą naudotojo vaidmenį ir jo veiksmų sąmoningumą. Naudotojas atlieka paskelbimo veiksmą, kai, labai gerai žinodamas savo elgesio pasekmes, įsikiša ir suteikia savo klientams prieigą prie saugomo kūrinio, ir būtent tuomet, kai, nesant tokio įsikišimo, šie klientai iš esmės negalėtų arba sunkiai galėtų pasinaudoti skelbiamu kūriniu (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Toliau Teisingumo Teismas nustatė, kad sąvoka „viešas“ apima neribotą potencialių adresatų skaičių ir todėl tai yra pakankamai didelis asmenų skaičius (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

28 Teisingumo Teismas taip pat yra priminęs, kad pagal suformuotą jo jurisprudenciją tam, kad būtų laikomas „viešai paskelbtu“, saugomas kūrinys turi būti paskelbtas taikant specialų techninį būdą, kuris skirtųsi nuo naudotų iki šiol arba, jei nesiskiria, jis turi būti paskelbtas „naujai visuomenei“, t. y. visuomenei, į kurią autorių teisių turėtojai dar neatsižvelgė, kai leido pradinį viešą savo kūrinio paskelbimą (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Galiausiai Teisingumo Teismas ne kartą yra pažymėjęs, kad paskelbimo, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, komercinis pobūdis nėra nereikšmingas (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Pirma, dėl to, ar dalijimosi rinkmenomis internete platformos pateikimas ir administravimas, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, yra „paskelbimo veiksmas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, pažymėtina, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 23 konstatuojamosios dalies, minėto 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta autoriaus teisė viešai paskelbti kūrinį apima bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją, visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama.

31 Be to, kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalies, kad būtų „paskelbimo veiksmas“, pakanka, be kita ko, kad kūrinys būtų pateiktas visuomenei tokiu būdu, jog ją sudarantys asmenys turėtų galimybę pasiekti jį individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku, o tai, ar jie šia galimybe pasinaudojo, lemiamos reikšmės neturi (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog nuorodų pateikimas vienoje interneto svetainėje, kurias spustelėjus galima atsidaryti saugomus kūrinius, paskelbtus be jokio prieigos apribojimo kitoje svetainėje, suteikia pirmosios svetainės naudotojams tiesioginę prieigą prie minėtų kūrinių (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 18 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2014 m. spalio 21 d. Nutarties *BestWater International*, C-348/13, EU:C:2014:2315, 15 punktą ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 43 punktą).

33 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad taip yra ir prekybos multimedijos grotuvais, į kuriuos iš anksto buvo įdiegti papildiniai, kuriuos galima rasti internete ir kuriuose yra hiperteksto nuorodų, nukreipiančių į visuomenei laisvai prieinamas interneto svetaines, kur autorių teisės saugomi kūriniai padaryti viešai prieinami be šios teisės turėtojų leidimo, atveju (žr. 2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 38 ir 53 punktus).

34 Remiantis šia jurisprudencija galima daryti išvadą, kad iš principo bet koks veiksmas, kuriuo naudotojas sąmoningai suteikia savo klientams prieigą prie saugomų kūrinių, gali būti laikomas „paskelbimo veiksmu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

35 Šiuo atveju pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kaip savo išvados 45 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, yra akivaizdu, jog autorių teisės saugomi kūriniai per dalijimosi rinkmenomis internete platformą TPB yra pateikiami šios platformos naudotojams taip, kad jie gali juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

36 Be to, kaip pabrėžė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, dalijimosi rinkmenomis internete platformos TPB naudotojams pateiktus kūrinius internete į ją neabejotinai įkėlė ne jos administratoriai, o naudotojai. Tačiau tokią dalijimosi rinkmenomis internete platformą, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pateikę ir ją valdantys administratoriai veikia puikiai žinodami savo elgesio pasekmes, kurių gali kilti suteikus prieigą prie saugomų kūrinių, šioje platformoje suindeksavus ir sukatalogavus torentų rinkmenas, kurios leidžia jos naudotojams surasti šiuos kūrinius ir jais dalintis *peer-to-peer* tinkle. Kaip savo išvados 50 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, jei tokie kūriniai nebūtų pateikti ir administratoriai neadministruotų platformos, naudotojai negalėtų jais dalytis internete arba dalijimasis jais būtų bent jau gerokai sunkesnis ir mažiau veiksmingas.

37 Todėl reikia manyti, kad dalijimosi rinkmenomis internete platformą TPB teikiantys ir valdantys administratoriai siūlo naudotojams prieigą prie tokių kūrinių. Galima teigti, kad jie vaidina neišvengiamą vaidmenį pateikiant šiuos kūrinius.

38 Galiausiai negali būti teigiama, kad dalijimosi rinkmenomis internete platformos TPB administratoriai atlieka tik „fizinių priemonių teikimą“ dėl viešo paskelbimo, kaip teigiama Direktyvos 2001/29 27 konstatuojamojoje dalyje. Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad platformoje yra indeksuojamos torentų rinkmenos, todėl kūrinius, į kuriuos nukreipia šios torentų rinkmenos, šios dalijimosi rinkmenomis platformos naudotojai gali lengvai rasti ir parsisiųsti. Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų matyti, kad, be paieškos sistemos, dalijimosi rinkmenomis internete platformoje TPB dar pateikiama lentelė, kurioje kūriniai suskirstyti į įvairiais kategorijas pagal kūrinio pobūdį, žanrą ar populiarumą, jose yra išvardyti pateikiami kūriniai, o jų priskyrimą prie tinkamos kategorijos tikrina šios platformos administratoriai. Be to, jie ištrina pasenusias ar klaidingas torentų rinkmenas ir aktyviai filtruoja tam tikrą turinį.

39 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, dalijimosi rinkmenomis internete platformos pateikimas ir administravimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi būti laikomas paskelbimo veiksmu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

40 Antra, tam, kad būtų taikoma sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, dar reikia, kad saugomi kūriniai iš tikrųjų būtų paskelbti viešai (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 43 punktas jame nurodyta jurisprudencija).

41 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad, viena vertus, sąvokai „viešai“ būdinga tam tikra *de minimis* riba, o tai leidžia neįtraukti į šią sąvoką labai mažo ar nereikšmingo atitinkamų žmonių skaičiaus. Kita vertus, reikia atsižvelgti į kumuliatyvius padarinius, kurių kyla padarant kūrinius viešai

prieinamus potencialiems adresatams. Taigi, reikia išsiaiškinti ne tik tai, kiek asmenų turi prieigą prie to paties kūrinio tuo pat metu, bet ir tai, kiek iš jų turi prieigą vienas paskui kitą (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 44 punktas jame nurodyta jurisprudencija).

42 Šiuo atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad didelė dalis *Ziggo* ir XS4ALL abonentų parsisiųsdavo medijos rinkmenas per dalijimosi rinkmenomis internete platformą TPB. Iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų taip pat matyti, kad šią platformą naudojo daug asmenų, nes TPB administratoriai jų dalijimosi rinkmenomis internete platformoje buvo nurodę, kad „peer“ yra keletas dešimčių milijonų. Pagrindinėje byloje nagrinėjamas paskelbimas tikrai susijęs su visais šios platformos naudotojais. Jie gali bet kada ir vienu metu atsidaryti saugomus kūrinius, kuriais dalijamasi per šią platformą. Taigi, šis paskelbimas susijęs su neapibrėžtu potencialių adresatų skaičiumi ir apima didelį asmenų skaičių (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 45 punktą jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Tai reiškia, kad tokiu pagrindinėje byloje nagrinėjamu paskelbimu saugomi kūriniai iš tikrųjų „viešai“ paskelbiami, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

44 Be to, dėl to, ar šie kūriniai buvo paskelbti „naujai“ visuomenei, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 28 punkte nurodytą jurisprudenciją, pažymėtina, kad Teisingumo Teismas savo 2014 m. vasario 13 d. Sprendime *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76, 24 ir 31 punktai) ir 2014 m. spalio 21 d. Nutartyje *BestWater International*, C-348/13, EU:C:2014:2315, 14 punktas) yra nusprendęs, jog tokia visuomenė yra visuomenė, į kurią autorių teisių turėtojai neatsižvelgė, kai leido pradinį paskelbimą.

45 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų matyti, kad, pirma, dalijimosi rinkmenomis internete platformos TPB administratoriai buvo informuoti, kad ši naudotojams teikiama ir jų valdoma platforma suteikia prieigą prie paskelbtų kūrinių be teisių turėtojų leidimo, ir, antra, patys administratoriai šioje platformoje esančiuose bloguose ir forumuose aiškiai deklaruoja tikslą pateikti saugomus kūrinius naudotojams ir skatina juos pasidaryti šių kūrinių kopijas. Bet kuriuo atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad dalijimosi rinkmenomis internete platformos TPB administratoriai negalėjo nežinoti, jog ši platforma suteikia prieigą prie be teisių savininkų leidimo skelbiamų kūrinių, atsižvelgiant į aplinkybę, kurią aiškiai pabrėžė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad didelė dalis dalijimosi rinkmenomis internete platformoje TPB esančių torentų rinkmenų duoda nuorodą į be teisių savininkų leidimo skelbiamus kūrinius. Tokiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad tai yra paskelbimas „naujai visuomenei“ (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 50 punktą).

46 Be to, akivaizdu, kad toks pagrindinėje byloje nagrinėjamas dalijimosi rinkmenomis internete platformos pateikimas ir administravimas yra atliekamas siekiant tikslo gauti pelno, nes, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų, platforma gauna daug pajamų iš reklamos.

47 Taigi manytina, kad toks pagrindinėje byloje nagrinėjamas dalijimosi rinkmenomis internete platformos pateikimas ir administravimas yra „viešas paskelbimas“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.

48 Atsižvelgiant į visus šiuos svarstymus į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, turi būti aiškinama taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, ji apima dalijimosi rinkmenomis internete platformos, kuri, naudojantis su saugomais kūriniais susijusių metaduomenų indeksavimu ir paieškos sistema, leidžia jos naudotojams surasti šiuos kūrinius ir dalytis jais *peer-to-peer* tinkle, pateikimą ir administravimą.

Dėl antrojo klausimo

49 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą į pirmąjį klausimą, nereikia atsakyti į antrąjį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

Sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 dalį, turi būti aiškinama taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, ji apima dalijimosi rinkmenomis internete platformos, kuri, naudojantis su saugomais kūriniais susijusių metaduomenų indeksavimu ir paieškos sistema, leidžia jos naudotojams surasti šiuos kūrinius ir dalytis jais *peer-to-peer* tinkle, pateikimą ir administravimą.

Parašai.